

MVCRP00Z0P6J

Toto rozhodnutí bylo právní moci
 dne: 3. 11. 2013
 podpis: *[Signature]*

Ministr vnitra
Ing. Martin Pecina, MBA

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Praha 27-01-2014
Č.j.: MV - 144537- 4/VS - 2013

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.
prac. č.: 0002 r

Rozhodnutí

Ministr vnitra, příslušný dle §152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl o včasém rozkladu státní občanky K (dále jen „žadatelka“), proti rozhodnutí odboru všeobecné správy Ministerstva vnitra (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 11. 10. 2013, č.j.: VS-725/835.3/2-2013, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno její žádosti o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“), t a k t o:

Podle § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu, se rozklad **z a m í t á.**

O d ů v o d n ě n í:

I.

Žadatelka požádala prostřednictvím Úřadu městské části Praha 13 o udělení státního občanství České republiky. Žádost byla doručena Ministerstvu vnitra dne 25. 3. 2013. Trvalý pobyt na území České republiky má žadatelka povolen od 22. 6. 2006. Žadatelka poprvé přijela do České republiky jako zahraniční stipendistka, po jazykové přípravě absolvovala magisterské studium ve studijním oboru Mezinárodní vztahy na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze. V současné době je žadatelka zaměstnána jako pracovník účetních operací u obchodní společnosti A, s.r.o., se sídlem v Praze. Žadatelka v roce 2009 uzavřela v Kyrgyzstánu manželství se státním občanem Kyrgyzstánu. Z manželství se v Kyrgyzstánu v roce 2010 narodila dcera, státní občanka Kyrgyzstánu.

II.

Ministerstvo vnitra správní řízení podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu usnesením ze dne 11. 6. 2013, č.j.: VS-725/835.3/2-2013 přerušilo a žadatelka byla vyzvána ve lhůtě do 15. 7. 2013 k předložení konkrétních podkladů za účelem ověření, zda splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky. Dále

Ministerstvo vnitra v souladu s § 47 správního řádu informovalo žadatelku o zahájení správního řízení podle § 44 správního řádu a rovněž ji podle § 36 a § 38 správního řádu vyrozumělo o jejím právu nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko, včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí.

Ministerstvo vnitra rovněž upozornilo žadatelku, že nespĺňuje zákonnou podmínku pro udělení státního občanství stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť z předložených podkladů bylo zjištěno, že nehradila řádně platby na veřejné zdravotní pojištění, v minulosti jí vznikl dluh na platbách i penále. Žadatelka byla informována, že má možnost, s uvedením přesvědčivých důvodů, požádat (bez právního nároku) o prominutí splnění této podmínky. Ve stanovené lhůtě žadatelka Ministerstvu vnitra předložila, spolu se svým vyjádřením, podklady pro rozhodnutí.

III.

V průběhu správního řízení o žádosti bylo prokázáno, že žadatelka splňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. c) a d) zákona o státním občanství, neboť nebyla v posledních pěti letech pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin a prokázala znalost českého jazyka.

Ministerstvo vnitra v napadeném rozhodnutí konstatovalo, že žadatelka nespĺňuje podmínku nejméně pětiletého povoleného trvalého a převážného faktického pobytu na území České republiky, stanovenou v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, neboť bylo prokázáno, že ve sledované době pobývala více než dva roky a sedm měsíců v zahraničí. Žadatelka má na území České republiky povolen trvalý pobyt, a pokud by se jí týkal alespoň jeden z taxativního výčtu důvodů pro prominutí splnění této podmínky, stanovených v § 11 odst. 1 písm. a) až h) zákona o státním občanství, mohlo by jí Ministerstvo vnitra splnění této podmínky prominout. Žádný z těchto zákonných důvodů se však na žadatelku nevztahuje, a proto Ministerstvo vnitra nemohlo splnění této podmínky žadatelce prominout.

Po upozornění v usnesení o přerušení řízení, že žadatelka neplnila povinnosti vyplývající se zvláštních právních předpisů v oblasti veřejného zdravotního pojištění a nespĺnila tak podmínku, stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, žadatelka uvedla, že po zprávě o těžké nemoci švagra, odcestovala v červnu roku 2009 do Kyrgyzstánu, aby byla nápomocna sestře a jejím dětem, a z důvodu neznalosti právních předpisů se neodhlásila z veřejného zdravotního pojištění u Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky. Po zjištění dlužné částky v říjnu 2011, kdy pobývala v České republice, celou věc urovnala. S ohledem na uvedené, požádala žadatelka o prominutí splnění této podmínky.

Vzhledem k tomu, že žadatelce nemohlo být prominuto splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, Ministerstvo vnitra nevyužilo možnosti prominout žadatelce z důvodu hodných zvláštního zřetele splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství.

Z důvodu nesplnění dvou zákonných podmínek pro udělení státního občanství České republiky, které žadatelce nebyly prominuty, Ministerstvo vnitra žádosti nevyhovělo.

IV.

Proti zamítavému rozhodnutí ze dne 11. 10. 2013, č.j.: VS-725/835.3/2-2013 podala žadatelka včasný rozklad (rozhodnutí bylo fikcí doručeno dne 27. 10. 2013 a rozklad byl Ministerstvu vnitra doručen dne 8. 11. 2013).

K nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství žadatelka odkazuje na délku jejího celkového pobytu na území České republiky (vízový pobyt od února 1997, trvalý pobyt od června 2006). Její pobyt mimo území České republiky pak byl způsoben mimořádnou životní událostí v rodině. Pojem „převážně se zdržuje“ interpretuje žadatelka tak, že se vztahuje k celé době povoleného trvalého pobytu na území České republiky ke dni podání žádosti, tedy šest let a sedm měsíců. Domnívá se tedy, že předmětnou podmínku splňuje.

K nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, resp. neprominutí jejího splnění s poukazem na nemožnost prominutí splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, žadatelka namítá, že každá ze stanovených podmínek má být posuzována samostatně na základě skutečností, které se váží pouze k této podmínce. Dále uvádí, že volnost správního uvážení má své meze, odkazuje na Doporučení Rady ministrů Rady Evropy č. (80) 2, citované judikaturou Nejvyššího správního soudu, z něhož dovozuje, že nesplnění jedné podmínky není důvodem pro správní uvážení o podmínce jiné. Žadatelka znovu odůvodňuje své porušení povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění rodinnou situací, která podle žadatelky umožňuje Ministerstvu vnitra prominutí splnění uvedené podmínky.

Žadatelka v závěru rozkladu žádá ministra vnitra o přehodnocení posouzení nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství a prominutí splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství.

V.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny důkazy a skutečnosti, důležité pro rozhodnutí.

Především je nutné zdůraznit, že na udělení státního občanství České republiky není právní nárok. Při posuzování žádosti se vychází především z čl. 12 odst. 1 Ústavního zákona č. 1/1993. Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů, z něhož vyplývá, že podmínky nabývání a pozbývání státního občanství České republiky stanoví zákon. Tímto zákonem je zákon o státním občanství, jako procesní předpis je správní řád. Podle § 7 odst. 1 zákona o státním občanství lze státní občanství České republiky na žádost udělit fyzické osobě, která současně splňuje podmínky uvedené v tomto právním ustanovení pod písmeny a), c), d) a e). Ze zákonem uvedené dikce: „lze udělit“ vyplývá, že státní občanství České republiky může, ale nemusí být uděleno. To znamená, že ani osobě, která o něj požádá a zákonem uvedené podmínky splňuje, nemusí být vyhověno a státní občanství České republiky uděleno.

V této souvislosti ministr vnitra odkazuje na Evropskou úmluvu o státním občanství, která byla vyhlášena pod č. 76/2004 Sb. m.s. (dále jen „Evropská úmluva“). Vysvětlující zpráva k čl. 2 Evropské úmluvy, kterou vypracoval Výbor expertů Rady Evropy pro státní občanství (CJ-NA), uvádí, že zúčastněný stát může stanovit podmínky pro naturalizaci, zejména pokud jde o integraci osob, které o přijetí do státoobčanského svazku žádají. Musí být zřejmé, že integrace takové osoby ve společnosti dosáhla vysokého stupně. Není hodnoceno pouze formální plnění podmínek uvedených v zákoně o státním občanství, nýbrž je v rámci správního uvážení zkoumána existence skutečného vztahu (genuine link) této osoby k zemi, která o přijetí do jejího státního svazku usiluje. V čl. 3 Evropské úmluvy „Působnost státu“ je uvedeno, že udělení státního občanství České republiky na žádost fyzické osoby (cizince) je výrazem svrchované státní suverenity. Není tedy pochyb o tom, že každý suverénní stát má právo stanovit podmínky, za kterých mohou fyzické osoby (cizinci) nabýt jeho státního občanství, a že je zcela ve sféře volného uvážení dotčeného státu, zda cizinci bude státní občanství uděleno či nikoliv. Ministerstvo vnitra pak v souvislosti s rozhodováním o udělení státního občanství České republiky nejen může, ale i musí posoudit všechny právně významné skutečnosti uvedené, popřípadě přiložené k žádosti. Jak Ministerstvo vnitra, tak i ministr vnitra vychází tedy z toho, že žadatel musí splnit podmínky, vyplývající z uvedených právních předpisů a musí být zřejmé, že jeho integrace v české společnosti dosáhla vysokého stupně.

V této souvislosti je třeba uvést, že při posuzování prominutí splnění některé z podmínek stanovených pro udělení státního občanství České republiky se vychází z předpokladu, že prominutí předmětné podmínky je ze své povahy výjimkou z běžného postupu při jeho udělování. Nelze ji promíjet automaticky. Uvedenou podmínku může, nikoliv musí, správní orgán prominout, na její prominutí však není právní nárok. Ministerstvo vnitra i ministr vnitra při užití správního uvážení zkoumají okolnosti každého jednotlivého případu při respektování smyslu a účelu zákonů

a mezí, které tyto zákony stanoví. Nemůže proto jít o pouhé mechanické posouzení splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství, protože splnění těchto podmínek je prvním, nikoli však jediným předpokladem pro udělení státního občanství České republiky (viz judikát Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 6. 2006, č.j.: 3 As 32/2005-51).

VI.

Jak již bylo výše v rozhodnutí o rozkladu uvedeno, žádost byla zamítnuta z důvodu neprominutí splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) a písm. e) zákona o státním občanství. Ministr vnitra v této souvislosti konstatuje, že v rozkladu nebyly uvedeny žádné nové skutečnosti, které by nebyly známy před vydáním napadeného rozhodnutí.

K námitce žadatelky ohledně neprominutí splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, ministr vnitra konstatuje, že žadatelce by mohlo být prominuto splnění této podmínky pouze v souladu s liberačními důvody stanovenými v § 11 odst. 1 písm. a) až h) zákona o státním občanství. Žádný z uvedených důvodů žadatelka nesplňuje. Ministr vnitra ve shodě s Ministerstvem vnitra posuzuje faktický pobyt na území České republiky v posledních pěti letech ke dni podání žádosti. Podle mezinárodněprávní úpravy je faktický pobyt jedním nejdůležitějších „občansko-tvorných“ prvků a je obvyklým naturalizačním požadavkem. Požadovaná délka pobytu se pohybuje zpravidla mezi třemi až deseti lety.

Z předložených podkladů pro rozhodnutí je zřejmé, že žadatelka se vrátila do České republiky po téměř třech letech před pouhými dvaceti měsíci. Během svého zahraničního pobytu u rodiny uzavřela manželství a narodila se jí dcera, manžel i dítě jsou státními občany Kyrgyzstánu.

K námitce ohledně neprominutí splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství ministr vnitra sděluje, že možnosti prominutí splnění podmínky uvedené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství nebylo využito z toho důvodu, že bylo prokázáno, že žadatelka po dobu téměř tří let, tedy dlouhodobě, porušovala povinnosti vyplývající ze zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění. Při posouzení prominutí splnění této podmínky ministr vnitra konstatuje, že je povinen vycházet ze zásady uvedené v § 2 odst. 4 správního řádu, a proto rozhodl s přihlédnutím k předchozím rozhodnutím o rozkladu v obdobných případech. Ministr vnitra v kontextu toho pak sděluje, že je-li zjištěna skutečnost, která znemožňuje žádosti vyhovět (v daném případě nelze prominout splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství), postrádá smysl zkoumat případně prominutí splnění jiné podmínky, protože žádosti tak jako tak nemůže být vyhověno.

Ministr vnitra považuje odůvodnění rozhodnutí Ministerstva vnitra za řádně odůvodněné, plně přezkoumatelné a v souladu, jak se zákonem o státním občanství, tak s ustanoveními správního řádu, kdy byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a kdy Ministerstvo vnitra rozhoduje ve skutkově shodných nebo obdobných případech (o žádostech) tak, aby nevznikly nedůvodné rozdíly. Ministerstvo vnitra se při rozhodování zabývalo dostatečně všemi okolnostmi případu, avšak vzhledem k uvedenému nemohlo jinak, než žádost zamítnout.

Ministr vnitra připomíná, že žadatelka v současné době disponuje v České republice statutem povoleného trvalého pobytu a toto pobytové oprávnění jí garantuje převážnou většinu práv, která pro její faktické žití v České republice potřebuje.

Ministr vnitra v rámci posuzování jednotlivých žádostí také hodnotí, do jaké míry může, v daném případě žadatelce, způsobit neudělení českého státního občanství problémy v procesu integrace do české společnosti, včetně pracovní. Při tomto hodnocení vychází z čl. 42 odst. 2 usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod, ve znění ústavního zákona č. 162/1998 Sb. (dále jen „Listina“). Článek 42 odst. 2 Listiny stanoví, že cizinci požívají v České republice lidských práv a základních svobod zaručených Listinou, pokud nejsou výslovně příznána občanům České republiky.

VII.

Podle § 152 odst. 4 a § 89 odst. 2 správního řádu ministr vnitra přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo s právními předpisy, a neshledal v postupu Ministerstva vnitra takové pochybení, které by vedlo ke změně či zrušení napadeného rozhodnutí.

Protože ke změně rozhodných skutečností nedošlo, rozhodl ministr vnitra na návrh rozkladové komise, jak je shora ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno, rozklad zamítnout. Důvodem zůstává nesplnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 písm. a) a písm. e) zákona o státním občanství, které žadatelce nebyly prominuty.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu odvolat.

Ministr vnitra:

